

D U I T S C H L A N D.

WEENEN den 19. November.

Heden waren de fondsen aldus genoteerd: de 5 pCt. metall. 93½; de part. 131½; de bankbill. 54½, en de bankactien 1198½. Men sprak op de beurs wederom van eene nieuwe geldleening van 60 mill. guldens, die door Oostenrijk zou aangegaan worden.

— Onze ambassadeur te Parijs, graaf Appony, is den 16. dezer naar zijnen post terug gekeerd.

— Als opvolger van den overleden kommanderenden generaal in Boemen, prins van Lichtenstein, noemt men den onder-gouverneur van Menz, graaf van Mensdorf.

— Uit Konstantinopel heeft men berigten tot den 26. Oct. Het doel der zending van den turkschen gezant naar Petersburg, Achmed-Pacha, die te Odesa reeds is aangekomen, van waar hij zijne reis verder te land heeft vervolgd, wordt gezegd, slechts te zijn, om de banden van vriendschap tusschen Rusland en Turkije nauwer toe te halen. Behalve vele prachtige diamanten en paalen voor de Keizerin, zou de gezant belast zijn, om aan Keizer Nicolaas aan te bieden een zadel met diamanten bezet, welker waarde op vele duizenden geschat wordt.

— In het Turksche rijk bestaan steeds onlusten, doch dit is daar dagelijks werk. In Klein-Azië heeft Kadi-Kerman, een aanhanger van Ibrahim, den Sultan vervallen van den troon verklaard en Ibrahim in zijne plaats uitgeroepen. Hij had zijne magt bijeengebracht en wilde regeltrek op Konstantinopel trekken, om den Sultan te verjagen. De Pacha van Cefesa kwam hem voor, viel hem aan, en, verstoofde zijne krijgsmagt na een hardnekkig gevecht van eenige uren. — Voor Ibrahim-Pacha zal deze gebeurtenis niet aangenaam zijn, want ofschoon hij met deze en andere opstandelingen in verbanden staat, zoo wil hij echter den schijn geven, als of hij den Sultan zeer toegedaan is, en hij laat geen gelegenheid voorbijgaan, om van zijne gehechtheid te spreken.

— De Egyptische Monteur van den 5. October deelt de volgende berigten mede:

„Mehemed-Ali houdt lange en levendige conferentien met de afgevaardigden der Porte. (Men weet, dat de Sultan de bedongene schatting vordert, doch dat Mehemed-Ali weigerachtig is.)

„In het gebied der negerstammen van Berbera is een boom ontdekt, welken de inboorlingen Ocker of Ocker-noemen, van welks vezelen men touw, en van welks houtskool men buskruid vervaardigt. (Berbera is eene landstreek in Afrika, zich uitstrekkende van Kaap Guardafui tot de Straat Babelmandel. Het is het vaderland der Mirre, reukwerken en gommen, die naar alle oorden der aarde uitgevoerd worden.)

„In Assuan en in de nevensgelegene woestijn heeft men aluin ontdekt. (Assuan ligt in Opper-Egypte, aan de Nijl. De bewoners drijven handel in senebladen en dadelen. Men heeft er groote steengroeven, waarvan men veel werk maakt. De Nijl heeft hier een waterval, die 3000 voeten breed, en 8 voeten hoog is.)

„De bevolking van Alexandria (in Egypte) bedraagt thans tusschen de 36 en 40,000 zielen. Hieronder zijn omtrent 4000 vreemdelingen, onder welke de Engelschen en de Maltesers alleen 3000 uitmaken.“

MUNCHEN den 19. November.

De erf-groothertog van Hessen is alhier aangekomen, om met prinses Mathilde van Beijeren in het huwelijk te treden.

— Eergisteren heeft de poolsehe geneesheer Pellnsky zich eenige dolksteken toegebracht; gisteren is hij aan de gevolgen van zijne wonden overleden.

— Uit Griekenland heeft men berigt tot den 3. October. Een koninklijk besluit beveelt de aanlegging van straatwegen door de onderscheidene streken des rijk. Zeven straatwegen zullen vooreerst worden begonnen, als van Patras naar Marathon; van Navarino naar Korinthe; van Nauplia naar Zifera; van Athene over Theben naar Vonitza; van Theben naar Chalkis; van Salona naar Zekun; en van Missolunghi naar Agriniam. — De smidten op Tino waren den 5. Oct. gestild. Enkele personen waren er gevat. Het getal der bewoners van dit grieksche eiland wordt op 24 000 zielen opgegeven. Het land is goed bebouwd en levert den besten wijn van Griekenland op.

BERLIJN den 23. November.

De prins Felix van Schwarzenberg, die uit den Haag alhier is aangekomen, is, na een verblijf van eenige dagen, gisteren van hier naar Dresden vertrokken. Z. M. de Koning heeft hem de Roode Adelaarsorde, tweede klasse, geschonken.

— De fransche gezant aan het russische hof, de maarschalk markies Maison, is van Parijs alhier aangekomen. Men weet, dat hij sedert lang tot dien post is benoemd geworden, doch dat hij zich niet heeft gehaast, denzelven te gaan bekleeden.

— De fransche gezant aan het Zweedsche hof, markies de St. Simon, is van Stockholm alhier aangekomen. Men zegt, dat hij naar Parijs is teruggeroepen.

— Hünne Koninkl. Hoogh. de prins en de prinses Frederik der Nederlanden, welke den 21. dezer uit den Haag zijn vertrokken, zijn heden te Maastricht aangekomen, en worden morgen alhier verwacht.

— De Königsberger Zeitung van den 20. dezer geeft verslag van het vertrek van 605 poolsehe uitgewekenen van Dantzig naar Noord-Amerika. Den 13. Nov. heeft de inscheeping op de schepen de Union, de Martonne en de Elisabeth plaats gehad. Onder deze uitgewekenen bevinden zich slechts 3 vrouwen en 3 kinderen. De generaal van Natsmer was door Z. M. den Koning met de opperleiding dezer inscheeping belast. Alles is met de beste orde afgelopen.

— Uit Petersburg heeft men berigten tot den 13. dezer. Keizer Nicolaas had verscheidene St. Anna-orden aan buitenlandsehe generaals vereerd, onder anderen, aan de Pruisische generaal-majoor van Wrangel en prins George van Hessen; en de Oostenrijksche generaal-majoor Salhausen en prins Reuss-Kostritz.

— Op het Landgoed Altsch, ongeveer 3 mijlen van Riga, is, naar men verneemt, bij de proef om eenen kunstigen bron te booren, zout en sporen van zilver gevonden.

FRANKFORT den 24. November.

Z. K. H. de kroonprins van Pruisen is gisteren van hier naar Darmstadt vertrokken. Z. K. H. heeft den 22. dezer te Menz de Oostenrijksche en Pruisische bezetting, sterk 3000 man, in oogenchouw genomen. Deze troepen werden door den veldmaarschalk hertog van Württemberg in persoon gekommandeerd. De kroonprins was vergezeld van den hertog van Nassau, van de generaals van Büttel, van Falden, Büffing, van Mensdorf, Pfuhl, enz.

— Onze dagbladen willen weten, dat de Luxemburgsche zaak bij den Bondsdag in overweging wordt genomen, dat eenige leden niet tegen een veruiling waren, doch, dat de gezant van den hertog van Nassau, namens zijn soeverein, als den naasten agnate, zich vooral daartegen verklaard had. (In een ander berigt is gezegd, dat niemand iets van de beraadslagingen van den Bondsdag te weten kan komen, om dat alles met geheimhouding wordt behandeld, en daar dit wel het waarschijnlijkste is, zal het bovenstaande berigt wel nader bevestiging verdienen. Over deze zaak in kwestie wordt veel geschreven, veel gereden, veel gegist, en veel gelogen. In bovenstaande berigt, wordt gezegd, dat de hertog van Nassau tegen elke verdeling is; doch in een ander berigt leest men het tegendeel. De Engelsche dagbladen, waarin Mr. Sylvanus eenige artikelen weer te plaatsen, hebben de tijding verspreid, dat de Koning van Nederland, op uitnodiging der Londonsehe Conferentie, en op aanzoek van den prins van Schwarzenberg, namens Oostenrijk om Pruisen, de veruiling van een gedeelte van Luxemburg aan den Bondsdag zou gevraagd hebben. Pruisen schijnt met het wel slagen van den prins van Schwarzenberg zeer in zijn schik te zijn, als hebbende dien diplomatieken gezant eene ridder-orde geschonken (zie Berlijn); vreemd schijnt het intusschen, dat Zijne Pruisische Majesteit verheugd is, dat de rebelgische Belgen een stuk van het Duitsehe Bondgenootschap hebben weten te rooven! — „De Belg le Hon heeft van zijn kant bewerkt, — zegt een belgisch dagblad, dat echter geen revolutionair blad is, — dat eenige fransche journaals gelijke berigten of liever geruchten hebben publiek gemaakt; en onze ambassadeurs (belgische namelijk,) die met de armen over elkanderen zich in Duitschland ophouden, in de hoop, dat men de antichambres der Monarchen voor hen zal openen, hebben van hunne ledigheid gebruik gemaakt, om eenige duitsehe dagbladschrijvers op hunne hand te krijgen en hun artikels te zenden. Zelfs in Holland heeft men dergelijke berichten opgevoerd. Laten wij eens aannemen, dat er over den afstand van Luxemburg gehandeld wordt, dat men zonder dien afstand met de onderhandelingen niet wel verder kan komen, en dat men aan Koning Willem heeft gezegd: „Vraag aan den Bondsdag en aan uwe agnaten de toestemming, om een gedeelte van uw groothertogdom aan uwe oproerige onderdanen (een belgisch dagblad spreekt hier) af te geven; zou die Vorst niet antwoorden: „Vraag het zelve; ik wil er mij niet tegen verzetten; doch ik kan mij niet laten noodzaken, om dit verzoek te doen.“ — Intusschen willen onze handwerkers (histrions) het publiek doen gelooven, dat de overal op zijn vreesachtigheid beroemde Koning dit verzoek zou gedaan hebben. Zij kunnen echter den gezant niet noemen, die dat verzoek bij den Bondsdag, namens den Koning der Nederlanden, zou gedaan hebben. In den beginne hebben zij den heer Nagel genoemd; doch daar het bewezen is, dat de heer Nagel slechts door Frankfort gereisd is zonder er zich op te houden, zijn zij daaromtrent in verlegenheid gebracht. Zij weten niets; doch verhalen en zeggen zoo als zij het gaarne zagen.“)

F R A N K R I J K.

PARIS den 24. November.

Men meent, dat de rol der werklieden weldra zal uitgespeeld zijn, waarna wij weder eene andere veruiling hebben te verwachten: Parijs wil, om de variatie, gedurig andere tooneelen. Er zijn maatregelen genomen, die de vergaderingen der werklieden verhinderen; zoodra zij op een punt bij elkander komen, zijn zij door de gewapende magt omringd. — Voor een paar dagen werden er vele werklieden gearresteerd en naar de prefectuur van politie gebracht, terwijl die gebeden, bodes zek ook anderen aan, zeggende: „Gij zijt er niet toe gekomen, om dat zij niet willen werken; wij nu, dat wij niet toe laten, dat zij niet, neem ons ook mede, wij werken ook te werken.“ — De politie-agenten hadden daartoe geen last. Het blijkt, dat vele werklieden zijn opgeruid om niet te werken, doch dat armde het gevolg van deze weerspannigheid is.

— Onze dagbladen zeggen, dat onze legerkorpsen, die van Perpignan tot Bayonne zijn gelegerd, gereed zijn, om op het eerste bevel in Spanje te trekken. Eenigen beweren, dat de interventie zal plaats hebben, zoodra het tot die hoogte in Spanje gekomen is, dat de Koninklijke ziele niet meer kan redder en om de interventie verzoekt; anderen beweren het tegendeel, en brengen bij, dat prins de Talleyrand zich er tegen verklaard heeft, en wel op denzelfden grond als voor 24 jaren bij den inval van Buonaparte in Spanje; en dat ook Engeland tegen deze tusschenkomst is.

— Uit Bayonne schrijft men van den 19. Nov., dat de charities der Carlisten zich nu op deze en morgen weder op een goede plaats verzamelen, en overal contributien afschrijven, en medenemen wat hen misstaat. — Te Bilbao hadden de Carlisten eene buitengewone contributie van 4 millioenen reals afgeschreven. In den beginne hadden zij een millioen gevraagd; doch op het verzoek van de bewoos van den generaal Saarrheid, hebben zij 4 mill. dadelijk gevorderd. Zij hebben het 1ste regement koninklijke vrijwilligers, hetwelk zich te Alcala bevond, opomroeden, met order, om met geforceerde marschen naar Bilbao te komen, om die stad te helpen verdedigen tegen de troepen van de Koningin.

— In onze westelijke departementen schijnen de chabans het hoofd weder duchtig op te steken. In den Ami de la charité van Nannes leest men onder anderen, den volgende brief van Napoléon Vendée:

„De heer Galtand, maire van Fougere, is gisteren avond ten negen ure, door eene bende van 15 of 20 chabans, op de weerdadigste wijze vermoord. De hersenpan is hem met koltslagen gebroken, hij leeft nog, maar is zlethogend. Ook zijne vrouw heeft vier koltslagen

Vergeefs zag ik 't verheven beeld
Van een' geliefden Vorst verbreken,
En 't oproer haastig tegen hem,
Dien twaalfde Maand, 't hoofd opsteken,
Zijn onbevleete en groote ziele
Krom des lijns der volmaaktheid neder;
Ja Willem zingen wij ter eer,
Als onzen Vorst en onzen Vader!

Ons vaderland is nu de prooi
Van Ichelmen, die de rust verstoren;
Door de eersucht van een' laag satrap
Ging tweemaal reeds zijn roem verloren.
O! wie er onze krijgsbanier
De onteerde van van Leuven nader
Hij zing met spijt en diep berouw
Van WILLEM onzen Vorst en Vader!

De kunstma en de nijverheid,
Toonden ook bij ons haar hooge waarde:
Uit werkplaats, schuur en magazijn
Doorliepen onze schatten de aarde.
De wetenschap verspreide licht
En voerde ons steeds der wijsheid nader;
Ja WILLEM minnen wij, want hij
Is ons ten Koning en ten Vader.

Terwijl de ons opgedrongen Vorst
In Frankrijks hoofdstad denkt te blinken,
Hooft m' aan ons strand den dierb'ren naam
Van WILLEM VAN ORANJE klinken!
En waar de weerklank van zijn stem
Ons uit het noorden galmend nader
Daar zingen wij, met fieren trots
Voor WILLEM onzen Vorst en Vader.

Ontwaak, o Vorstentris, ontwaak!
Hoe mag wij nog uw lippen duren.
O heeft reeds schiet de bliksem rond
Benut u de overblijvende uren.
Zij dit de leus van uw banier
"K bescherm het regt" wat leed ook nader.
Wij zingen in die blijde hoop
Voor WILLEM onzen Vorst en Vader.

LETTERKUNDIG BERICHT.

HET ERFIED ONZER VADEREN. Te 's Gravenhage,
bij G. VERVLOET. 1833.

Een, zoo als uit het Voorbericht is op te maken, nog jeugdig Dicht-
werk, gelijk hij het nederig betuigt, eene *schamele poging* ange-
vend, om op de wijze van het oude Lied Wilhelmus van Nassouwen
woorden te vervaardigen naar de behoefte van onzen tijd.

Wij erkennen gaarne in sommige coupletten hier en daar eene goede
bedachte, aan gezegd doel beantwoordende, gevonden te hebben, zoo
als bij voorbeeld in couplet 3, 4 en 9, doch het werkelijkte der
verzen is doorgaans te gebrekkig, de beeldspraak te onjuist en de zin
tegezwollen, dan dat het hoop heeft, om dien algemeenen opgang te
maken, welke het tot een algemeen in zwang gaand Volkslied verheffen
kan; zoo is „het uitflorten der deugd in onze andren!" (couplet 1.)
„het loffen van het WEE" (?) (couplet 2) oneigen; zoo is het „al
dervende juichen van dit lied," (couplet 3) overduidelijk; en „de wiege-
spande van 's lands herboren eer" (couplet 8) onnatuurlijk. — Overigens
komt het ons ongepast voor, om couplet 7 en 8 den naam van den
maker Marnix te doen zingen; terwijl het bovendien verre van bewo-
zen is, dat *Allegende de maker* van het oude Lied is.

Hartelijk juichen wij de vaderlandsliefde en den goeden wil des
jeugdigen Zangers toe; doch zijne proeve is veel te gebrekkig; om in
zijn Voorbericht alle vroeger vervaardigde proeven als geheel mis-
luk te verklaaren, zelfs die, welke door mannen van naam vervaardigd
zijn. Wij erkennen vonden de met lof bekende proeven van verschil-
lende vaderlandse Dichters verre weg voortreffelijker en doelmatiger
dan die van dezen anoniemen vervaardiger. Ook gelooven wij, dat de
tegenwoordige muziek van het Lied zich minder tot den Zang leent,
dan die van het „*Wien Nederlands bloed*," men zou dus moeten be-
ginnen met de muziek van den ouden en den regel des couplets te
wijzigen.

GUSTAAF RTZING en MATTHYS BIEZER, of DE VRUCHTEN
DER OPVOEDING. Een tafereel uit het begin der 19de eeuw
door T. VAN SPALL, Predikant. Met een voorwoord, te
's Gravenhage, bij A. KLOOTS. 1833.

De van Spall is door zijne geschiedkundige kennis, en ook die
werk zal bij het lezende Publikum met gunstigen ontvangsten worden.
Het onderwerp van dit tafereel is genomen uit het tijdvak der geschie-
denis onzes Vaderlands, na de overwinning der eedw, toen hetzelfde
ten speelbal strekte van vreemde overheersching. In het 6de hoofd-
stuk, waarin de beide hoofdpersonen, op den titel vermeld, door den
tardswingeland werden weggenomen, om in vreemde landen, voor
vreemde belangen te strijden, zegt de Schrijver: „De jaren achttien-
honderd tien, elf en twaalf zal zich elk regt geerd Nederlander, die
dezelve beleefd heeft, met smart en weedom herinneren. Dat waren
jaren, waarin de onderscheidene ongelukkige staatsverwisselingen, de
maat onzer volksrampen werd volgegaan, en een heerschzuchtige
dwingeland, met bedaad overleg en looze schanderheid, onzen gebee-
len ondergang zocht te bewerken. Al wat voorvaderlijke vrijheid, nij-
verheid, kunstvlijt, vaderlandsliefde en godsdienstgevoel en bewerk-
kadden, werd verwaarloosd, verscht, vernietigd, geroofd, en het vrije
volk moest zich krommen onder den zwaren schoep van het Franse
despotismus. Talloze kwellingen werden ons aangedaan, en onder de
vreemde asperlagen en vernederingen, waarmede men de eer, van tot
het groote Franse keizerrijk te behooren, moest betalen, behoorden
ook de opschrijving tot de krijgsdienst, of de *conscription*. Nederland
moet hierin bij Frankrijk niet achterstaan; het werd de rampzalige gunst
opgeleed, om het gevorderde contingent van twee jaren vroeger te
leveren, dan waarop de vereeniging plaats had. Daar klonk de treur-
muziek door het ganse land, welke de jongelingschap opsiep, om zich
te laten onttrekken van den trooschen hoogvliegende deugd,
en te deelen in de leuweren der onoverwinnelijke legers!"

Voor Gustaaf werd door zijne moeder, de wed. Rijnling, een plaats-
vervanger gekocht; doch Matthijs Biezer werd naar Arras gezonden,
en trok vervolgens naar Spanje. Het plaatsvervanging hielp weinig,
toen de dwingeland andere middelen bedacht, om nieuwe slagtofferen
voor zijne heerschzucht te hebben, en kustbewaarders, gades d'hon-
neurs, opriep; ook Gustaaf Rijnling werd thans met andere weggevoerd.
De Schrijver witten wij hier te laten, om tevens eene tweede
proef van zijnen stijl te geven:

„Napoleon had een besluit uitgevaardigd, hetwelk, onder schijn van
glansverheerlijking, zoo onregtvaardig was, als wreed; een besluit,
hetwelk den wrok ten toppunt deed rijzen, en den aanzienlijken sta-
den eene diepe wonde sloeg. Het onoverwinnelijke leger, zoo geducht
in slag, zoo gevreesd door zijne sterke en krijgsmatige bekwam-

heid, uitgevaardigd door de dapperste generaals en door de beste krijgs-
woningen, en rijklijk voorzien van alle behoeften, was, in 200 vele over-
winningen, in de oude Russische hoofdstad Moskou, bereikt voor
de grootsbedige vaderlandsliefde van het hoofdzicht volk; en door den
honger, zoowel als door het zwaard des onverbiddelijken vijands voort-
getweept, had het groovendeel zijn graf gevonden in de Berzhina en
op de verstuide Iskoude sneeuwvelden. Na deze ontzettende nederlag
vielen de Duitse volken, die de in volen listster schijnende zon
hadden aangebeden, af, en vereenigden zich met de dappere Russen,
om de saagedane vernederingen te wreken, en den overweldiger bin-
nen zijne oude grenzen terug te drijven. Napoleon was van zijnen troon
wel geslagen, maar nog niet ontmoedigd. In alles hi deed hij, in zijn
nog altijd uitgebrekt gebied, de eene opschrijving na de andere volgen.
Eerst waren het zoogenoemde vrijwillige aanbiedingen van uitgezeste
ruiters, die echter onder de hand letterlijk voorgefchreven waren. Ver-
volgens werden ook de kustbewaarders, alleen voor de binnenlandsehe
dienst bestemd, ter beschikking van den minister van oorlog gesteld,
om, op het eerste bevel des Keizers, op het oorlogstooncel te ver-
schijnen. Eindelijk kwam het vreeslijk besluit, hetwelk ook mevrouw
Rijnling in de diepste droefheid dorpelde, *de wet der streepwafels* (*gar-
des d'honneur*.) uit de deugstige jonge lieden des lands zamengesteld.
Hierdoor voorzäg zich Napoleon kosteloos van eene schitterende lijf-
wacht, en bekam uit de geroofde landen, met name uit ons vaders-
land, eene menigte gijzelaars, die hem voor de trouw der eerste fami-
lien moesten instaan. De prefecten kregen in last, om de jonge lieden
te kiezen. Deze gingen hierbij met de schreeuwendste hardheid en
onregtvaardigheid te werk, en schenen door hünne kluze de wreedsheid
der wet te willen verhoogen, om de aanzienlijken des te meer te
grieven en te verblijten. Onder de ongelukkigen, op wien het oog
van den bandlanger des despoots gevallen was, behoorden ook Gustaaf
Rijnling. Benschaps ontving hij, hier eenige andere voornaame jonge
lieden uit de stad, bevel, om zich, tegen eenen bepaalden tijd, te
kleeden en te wapenen, ten einde, als *garde d'honneur*, in 's Keizers
dienst te treden. Angst en schrik verspreidde deze mare door de gan-
sche stad."

Biezer woonde in Spanje den veldtocht onder den generaal Jourdan
bij, onderscheidde zich, redde zijnen kolonel uit handen der Guerrillas
en werd tot officier bevorderd. In den slag van den 21. Juni 1813,
waarin Jourdan werd gevangen genomen, geraakte Biezer gekwetst,
verviel in handen van de Engelsen, verloor van Bilib naast Eng-
land, van waar hij naar Holland terugkeerde, toen de Engelsche oma-
wenteling had plaats gehad. Hij begaf zich in Nederlandsehe dienst, en
de bewustheid van voor zijn Vaderland te strijden, en den dwingeland
te helpen bedwingen was freekend voor zijne bearmelijke eersucht.
Gustaaf was als garde d'honneur eerst naar Metz en daarna naar Parijs
getrokken, alwaar Biezer hem ontmoette, toen deze, onder de troe-
pen van den generaal Bulow, aldaar aankwam. In zijne gemeente werd
Biezer daarna tot ontvanger aangesteld; doch toen de Corsikaan de
wereld op nieuw kwam beroeten, schiedde hij zich onder de vrijwilli-
gers en woonde den slag van Waterloo bij; in zijn dorp terug gekeerd,
werd zijn geluk volkool door in het htuwlijk te treden met een
meisje, waarmede hij reeds als jeugeling had verkeerd, doch door veld
wederwaardigheden was terug gehouden. Met Gustaaf Rijnling loope
het niet zoo goed af. In Parijs slaagde zedeleedsheid opgedaan heb-
bende, wordt hij door liederlijkheden ongelukkig. — Het geheele ver-
haal is een zedelijke roman, waartuit veel nuttig en goeds voor den
jeugdigen lezer te trekken is, terwijl hij zich tevens verplaat in onze
dagen van druk en rampspoed, en hij, bij eene vergelijking van toen
en nu, zijn geluk leert waardeeren van in een vrij en constitutioneel
Vaderland te wonen, onder eenen Koning, die steeds het geluk van
zijn volk behartigt.

1833. KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE LOTERIJ.

Trekking der vijfde Klasse.

1ste Lijst. No. 11489, f 1000.
2de Lijst. Geene.
3de Lijst. Geene.
4de Lijst. No. 12379, f 1000.

PRIJZEN DER VOLGENDE EFFECTEN.

AMSTERDAM den 27. November 1833

pCt.	NEDERLANDEN.	Geld. pCt.	PRUISSEN.	Geld.
4½	Werk. Schuld 49½ 149½	49½ 5	Loten Rthlr. 90 1 91	90½
5	Dito dito 92½ 1 93½	93½ 5	SPANJE.	
	Rest. Ult. 92½ 1 93½	93½ 5	Cert. te Amst. 50½ 1 57	57½
	Kansbilletten 82½ 1 88½	88½ 3	dito dito 36½ 1 36½	36½
4½	Amort. Sijnd. 87½ 1 88½	88½ 5	Uitg. Schuld 11½ 1	11½
3½	Dito dito 71 1 71½	71½ 5	Gd. Lond. 172 1 172½	172½
5	Oorlogsschat 100½ 1	100½ 5	ONVERMOEDEN.	
6	Negot. 1831 103½ 1	103½ 5	Oblig. op de Staat 1 1	1
6	Schatk. - Bijk. 103½ 1	103½ 5	Certificaten 1 1	1
4½	Hand. - Markt 98½ 1 98½	98½ 5	Mortg. 98½ 1 98½	98½
	FRANKRIJK.		idem 1 1	1
3	Inf. op 't Gr. 73½ 1 73½	73½ 5	NAPELS.	
	RUSLAND.		Cert. in Napels 1 1	1
5	Ob. H. & C. 101 1 101½	101½ 5	DENEMARKE.	
5	do. 1828-1829 101½ 1	101½ 5	Neg. in Lond. 1 1	1
5	Cert. Inf. 1831 91½ 1 92	92 5	ENGLAND.	
5	Inf. op 't Gr. 65½ 1 65½	65½ 5	Geconftid. 1 1	1
6	Certificaten 1 1	1 5	GRIEKENLAND.	
5	Do. te Hamb. 1 1	1 5	Obl. te Lond. 1 1	1

(Na de Beurs.) Onze Binnenlandsehe Fondsen waren heden zeer
gewild. Van de 4½ pCt. Werkelijke Schuld was veel voor Binnenland-
sche en buitenlandse markt, waardoor de koers derzelve slechts eene kleine
verbetering ondergaan heeft. In 5 pCt. is niet zeer veel omgezet, men
heeft ½ pCt. hooger prijs dan gisteren kunnen bedingen. Groote om-
zet vond plaats in Ond Syndicaat, waarvan de koers tot op 88½ gere-
zen is, er werden in dit Fonds belangrijke commissien voor Binnel-
rekening uitgevoerd. Nieuw Syndicaat was ook gezocht, doch was de
handel in hetzelfde minder belangrijk. Anderdeels in de N. H. M. zijn
op nieuw 1 pCt. gerez. Russische en Duitse goed prijshoudend,
vrij gezocht, doch met weinig handel. Spaansche Perpet. zijn 1 pCt.
gelegen, op het hoogste merk van Antwerpen. Men zag ook de
koers van Maandag te Parijs 1 pCt. hooger afkunt, doch hebben
wij niet kunnen gewaar worden, dat die koersen hier stellig bekend
waren. De handel in 4 en 5 pCt. Perpet. was zeer gering, van
laatsgenoemde zijn sedert eenige dagen belangrijke partijen op de ver-
koer, Zuid-Amerik. en Grieksche prijshoudend.
Het Geld blijft op Beiroening en Prolongatie 4 ½ pCt.

